

Bifogat dokument

Texten nedan är hämtad från Anvisningar, utfärdade av Sveriges Scoutförbunds förbundsstyrelse 1954, avsnitt N. Ceremonier (ingår i boken "Stadgar för Sveriges Scoutförbund och Svenska Scoutunionen" 1954 års upplaga (Scoutförlaget).

6. Scoutbegravning.

Vid jordfästning bör deltagande scouter bemöda sig att uppträda tyst och behärskat. Vidtag inga särskilda mått och steg utan att ha rådgjort med anhöriga och officiant. Respektera noga ortens sed. Om begravningsbyrå handhar begravningen bör även denna rådfrågas. Innan kåren ev. anhåller att få bära den döde måste man göra klart för sig att man förfogar över lämpliga medlemmar för detta ansträngande uppdrag. Osäkerhet härvidlag är mycket störande.

När officianten kastar de tre skovlarna mull på kistan, när kistan förs in i eller ut ur kyrkan samt när den sänkes i graven eller krematoriet bör scouterna resa sig upp och göra scouthälsning med blottat huvud.

De florbehängda fanorna placeras framme i koret. Fanbärarna behåller huvudbonaden på. När skovlarna mull faller och när kistan sänkes utföres hälsning med fanorna.

Kransnedläggningen bör ske utan några särskilda formeringar eller teatraliska handlingar. Avskedsorden följs lämpligen av scouthälsning ev. även med fanorna.

Klädseln vid jordfästning bör vara scout- eller ledardräkt med sorgband om vänster överärm.

Den följande texten är hämtad från Fritiof Dahlbys Scoutandakt, 4.u. 1954 (Svenska Kyrkans Diakonistyrelsens förlag)

Ordning vid en scouts begravning

Vid jordfästning i kyrka eller gravkapell bör scouterna uppträda ytterst värdigt och behärskat. Inga kommandoord och intet spring. Allt ska gå tyst och stilla till. Naturligtvis ska scouterna följa ortens sed vid akten. När officianten kastar de tre skovlarna mull på kistan, när kistan föres in eller ut ur kyrkan förbi menigheten eller sakta sänkes på krematoriets katafalk efter akten, bör scouterna *resa sig upp* och göra *scouthälsning*. De florbehängda fanorna placeras framme i koret. Fanbärare liksom även den eventuella hedersvakten vid kistan behåller scouthatten på också i kyrkan. Hedersvakten kan lämpligen bestå av fyra eller sex scouter.

Följer scouterna sin avlidne kamrat ut till kyrkogården, bör ledaren med den som utövar värdskapet ha samrátt om, var scouterna ska placeras. De kan gå före eller efter kistan; hedersvakten eller bärarna — om dessa är scouter eller scoutledare — vid sidan av likvagnen. Framkomna till kyrkogården kan scouterna bilda häck, göra scouthälsning, medan kistan passerar, och därefter ansluta sig till begravningsföljet. Vid graven ställer de upp i cirkel- eller halvcirkelform. Då kistan sänkes, tas huvudbonaderna av och scouthälsning göres. När skovlarna mull faller eller kistan sänkes i graven, utföres hälsning med fanorna.

Ev. kransnedläggning bör ske utan några särskilda formeringar eller teatraliska hand-

lingar. Avskedsorden följs lämpligen av scouthälsning ev. även med fanorna.

Klädseln vid jordfästning bör vara scout- eller ledardräkt med sorgband om vänster överarm.

Över huvud taget gäller vid jordfästning, att scouterna inte vidtar några mått och steg utan att ha rådgjort med anhöriga och officiant. Om begravningsbyrå handhar begravningen, bör även denna rådfrågas.